

D O M

afsagt den 6. februar 2009 i sag

S 9-6340/2008

Pol.j.nr. 1200-80116-00054-08

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte
CPR nr. (1979)

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskriftet er modtaget den 17. december 2008.

Tiltalte, pt. arrestant, Adresse 1 København
er tiltalt for

1.

overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1, og § 41, stk. 3, jf. § 118, stk. 6, jf. stk. 1, samt overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1,

ved den 24. november 2008 ca. kl. 15.55, uden at optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden og af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde at have voldt nærliggende fare for andres liv eller færlighed, idet tiltalte på en særlig hensynsløsmåde førte personbil med Reg. nr. 1 ad Vestmotorvejen i østgående retning i Ringsted kommune, hvor tiltalte i 2. vognbane over for den forankørende bil med Reg. nr. 2 (part 2) med lygterne tilkendegav at han ville overhale part 2, hvorefter tiltalte, da part 2 trak ind i 1. vognbane, overhalede part 2, mens tiltalte gestikulerede til denne, ligesom tiltalte, efter at part 2 trak ud bag hans bil, pludselig og uden trafikale grunde hertil og med en hastighed på ca. 130 km/t bragte sit køretøj til standsning på den stærkt trafikerede motorvej, hvorved der skete færdselsuheld, da part 2 som følge af opbremsningen måtte bremse voldsomt op, hvilket medførte at part 2 blev ramt af en bagfra kommende bil (part 3), så part 2 efterfølgende kørte op i tiltaltes bil, alt med personel- og materiel skade til følge.

2.

uagtsomt manddrab efter straffelovens § 241,

ved som følge af den i forhold 1 omhandlede kørsel uagtsomt at have forårsaget at Forurettede 1 (F1), der var passager i personbil med Reg. nr. 2, afgik ved døden som følge af de tilføjede kvæstelser.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 5, jf. § 128, ubetinget frakendes retten til at føre motordrevet køretøj.

Tiltalte har nægtet sig skyldig og har påstået frifindelse for påstanden om førerretsfrakendelse.

Vidne 1 har nedlagt følgende erstatningspåstand, idet der samtidig er taget forbehold for yderligere erstatning for tabt arbejdsindtægt, evt. varigt mén og tab af erhvervsevne:

I medfør af erstatningsansvarlovens § 26a

principalt	100.000,00 kr.
subsidiært	50.000,00 kr.
endvidere:	
begravelsesudgifter	81.362,00 kr.
forventede udgifter til anlæg af gravsted	10.600,00 kr.
vedligeholdelse af gravsted	3.660,00 kr.
transportomkostninger fra bopæl til kapel 6 gange	7.181,40 kr.
psykologbehandling	662,00 kr.
afsat til psykologbehandling	7.000,00 kr.

Tiltalte har påstået frifindelse over for erstatningskravet og har bestridt erstatningsopgørelsen.

Forklaringer.

Der er afgivet forklaring af tiltalte og **Vidne 1**, **Vidne 2 (V2)**, **Vidne 3**, **Vidne 4**, **Vidne 5**, **Vidne 6**, **Vidne 7**, **Vidne 8**, **Vidne 9**, **Vidne 10**, **Vidne 11** og **Vidne 12**.

Tiltalte har i grundlovsforhøret den 26. november 2008 forklaret følgende:

"Anholdte forklarede, at han i mandags ved 16-tiden kom kørende i sin sorte Audi A6 sammen med sin kæreste **V2** ad vestmotorvejen. De kom fra Odense Universitetshospital, hvor **V2** havde været til undersøgelse i forbindelse med en hjerneblødning. De bor sammen i **By 1**. Det var vådt, men ikke begyndt at sne. Der var helt lyst. Han kørte med en hastighed af 130-140 km/t i 2. vognbane. Han så Toyotaen første gang efter tanken ved Sorø. Han var langt fra den, da han blinkede to gange med lyset for at vise, at han gerne ville forbi. Der var ingen biler i 1. vognbane. Han så føreren af Toyotaen vifte med sin finger. Toyotaen trak ind til højre, og han kørte forbi.

Toyotaen begyndte at blinke 10-20 gange med lyset og kørte ud i overhalingsbanen. Toyotaen kørte meget tæt på sigtede, og føreren gav ham igen fingeren. Hans hastighed var på dette tidspunkt omkring de 130 km/t. Han slap speederen. Han var ikke irriteret, men var mere bange for sin kærestes helbredssituation. Over en strækning på ca. 800 meter faldt hastigheden til ca. 50-60 km/t, og han tændte sit nødblink. Toyotaen blinkede stadig af ham. Da hastigheden var nået helt ned på 20 km/t, og de havde kørt måske i det hele 1 km., sagde det smæk, og Toyotaen kom op bag i ham. Han har på intet tidspunkt bremset Audien, men alene sluppet speederen. Han havde hele tiden sin opmærksomhed henledt på bagspejlet, og kan ikke give noget svar på, hvorfor han ikke trak ind i 1. vognbane. Foreholdt sin forklaring til politiet, bestrider sigtede, at han har forklaret, at han var irriteret over modparten. Han tænkte kun på sin kæreste, som var helt hvid i hovedet og som fulgte med i, hvad der skete i sidespejlet samtidig med, at hun sagde "hvad sker der, hvad er det, dog han gør". Der var ingen biler i 1. vognbane.

Afhørt af sin forsvarer forklarede sigtede, at han blev siddende i sin bil under hele forløbet. Han blev af politiet bedt om at tage hjem, hvis nogen kom og hentede ham. Efter 1 times tid blev han hentet."

Tiltaltes har til retsbog den 4. december 2008 forklaret sålydende:

"Adspurgt af forsvareren forklarede sigtede, at han sænkede hastigheden, fordi han var bange og ikke kunne overskue situationen. Hans fokus var på den bagvedkørende billist, som han kunne se i sidespejlene. **V2** sad eller nærmest lå ved siden af på passagersædet, efter hun havde været igennem en undersøgelse på hospitalet. Han ved ikke, om han kunne være trukket ind i den inderste vognbane. Han havde håbet på, at den bagvedkørende billist havde passeret ham indenom. Han aktiverede nødblinket, da hans hastighed var 50-60 km/t. Den bagvedkørende billist aktiverede ligeledes nødblinket."

Tiltalte har vedstået forklaringerne og har under hovedforhandlingen den 4. februar 2009 supplerende forklaret, at følgende:

"Tiltalte forklarede, at han var på vej hjem til **By 1**. Han havde ikke mere travlt end normalt og skulle ikke nå noget. Han havde handlet på en tank ved Sorø. Både han og **V2** var inde der. Han kørte 130-140 km/t., ikke stærkere. Han holdt øje med sit speedometer. Han kørte i overhalingsbanen hele tiden. Han husker ikke, om han har givet lys til andre end Toyotaen. Han gav Toyotaen lys to gange, fordi han ville forbi den. Toyotaen kørte nok 110 km/t. Den var ikke ved at overhale en lastbil, og så vidt han husker heller ikke andre biler. Han har kørt strækningen dagligt i lidt over en måned. Trafikken var normal, det vil sige ikke tæt. Han gav lys til Toyotaen, da han var ca. 300 meter fra den. Toyotaen, der havde sænket farten, trak ind, da han var 50-100 meter fra den. Tiltalte gav sin bil lidt gas for at komme forbi Toyotaen. Toyotaen trak ud igen og kørte op bag tiltalte. Der var max. en billængde mellem dem. Toyotaen blinkede samtidig, og føreren gav ham fingeren. Det så han i bakspejlet. Han havde set, at der var to personer i Toy-

otaen. De kørte nok 110-120 km/t. Der var trafik i inderbanen. Han har ikke givet Toyotaen fingeren. Han sænkede farten ved at slippe speederen over en strækning på ca. 1 km. Det gjorde han, fordi han ikke kunne overskue det på grund af **V2** der ikke måtte få stød eller lignende. Han er sikker på, at han ikke bremsede. Han kom ned i fart og satte havariblinket til, da han kørte omkring 50-60 km/t. Han var bange for, at der kunne ske uheld. Det var derfor, han satte havariblink på. Han kom ned på en fart på ca. 20 km/t. Han kørte i 2. gear. Han fokuserede kun på sit spejl og bilen bagved og på **V2**, der snakkede hele tiden. og tænkte kun på bilisten bagi og på **V2**. Bilen holdt ikke helt stille, men trillede med 15-20 km/t. Han åbnede ikke sin bildør inden uheldet. Han blev ramt bagfra af Toyotaen. Det gav et godt skub. Han tjekkede først, om **V2** var ok. Derefter gik han ud af bilen. Manden fra Toyotaen kom ud af sin bil og sagde: "Er der sket **F1** noget, slår jeg dig ihjel". Tiltalte sagde ikke noget til ham, men kunne se, at det var et voldsomt uheld, så han satte sig ind i sin egen bil igen. Han var ikke blevet irriteret over, at Toyotaen kørte bag ham eller, at der blev blinket af ham. Han var alene nervøs for **V2**. Det er helt naturligt for ham at sænke farten, når han er bange.

Foreholdt sin forklaring, politirapport af 24. november 2008, bilag 2, side 3, har tiltalte erklæret, at han ikke har sagt, at han blev irriteret. Han har heller ikke sagt, at han bremsede stille og roligt ned. Han har sagt, at han bare skulle være kørt videre. Politiet spurgte ham, om han kunne blive hentet. Han ringede til sin kammerat, der kom og hentede ham og **V2**. Han og **V2** talte ikke i deltaljer om, hvad der var sket. Han vidste godt, at der var en person, der var død. Han sagde næsten hele vejen, hvorfor han dog ikke bare havde kørt. Da politiet ringede til ham, sagde han, at han kom, så snart han kunne. Han skulle lige have nogen til at tage over i butikken. Han talte ikke nærmere med **V2** om sagen.

På forsvarerens spørgsmål har tiltalte forklaret, at **V2** havde fået en hjerneblødning i maj 2008. Han kørte dagligt til Universitetssygehuset i Odense gennem halvanden måned. De havde den 24. november 2008 været i Odense for, at **V2** kunne blive tjekket. Hun sad eller lå på passagersædet, der var trukket helt tilbage og lagt så meget ned, som det var muligt. Hun skulle ligge stille og måtte ikke få stød. Stød kunne forårsage en hjerneblødning mere. Han var ulykkelig og ked over **V2's** situation, da han kørte hende hjem. Han har ikke haft problemer eller været udsat for lignende situationer i den periode, han har kørt til og fra Odense.

Toyotaen, der trak ud, signalerede med langt lys 20-30 gange, og føreren gav ham fingeren. Han tror, at manden i Toyotaen var blevet sur over overhalingen, og at han derfor havde blinket, eller måske ville Toyotaen bare overhale ham. Han ved i virkeligheden ikke, hvorfor Toyotaen handlede, som han gjorde. Toyotaen lå hele tiden lige bag ham. Den var under en billængde fra ham, da de kørte med en hastighed på 50-60 km/t. Han tror ikke, at **V2** havde sikkerhedssele på. Det havde han selv. Han mener, at også Toyotaen aktiverede sit havariblink, da de kørte 50-60 km/t. En tredje part ramte Toy-

otaen, der derefter blev skubbet op i deres bil. Da Toyotaen ramte deres bil, mener han, at deres bil trillede med 15-20 km/t. Han har ikke haft blokeret bremserne på noget tidspunkt. Havde han det, ville Toyotaen have ramt ham, så tæt på ham, som den kørte. Han aktiverede havariblinket, fordi han satte farten ned. Han ville fortælle, at der var noget galt, og at der var en situation, han ikke kunne overskue. Efter uheldet så **V2** ilde tilredt ud. Han troede, at det var blod. Han panikkede og var magtesløs og begyndte at græde. **V2** sagde, at hun var ok, og at det var kakao, hun havde fået ud over sig. Der gik måske 10 minutter, inden politiet kom."

Vidne 1 har under hovedforhandlingen forklaret følgende:

"Vidnet har forklaret, at han sammen med **F1** var på vej til Tåstrup for en hyggeweekend. De kom fra Fredericia og kørte i deres bil, en Toyota Aygo, en lille bil. Han var trukket ud for at overhale lastbiler. En passagerbil kom lige op i enden på ham og blinkede med lyset. Han kørte selv 110-120 km/t. Det var ikke særlig godt vejr. Han fortsatte sin overhaling. Han kunne ikke trække ind på grund af en lastbil, der kørte foran den lastbil, han var i færd med at overhale. Den bagvedkørende personbil blinkede fortsat og var tæt på ham. Vidnet kom forbi den næste lastbil. Den bagvedkørende blinkede stadig. Vidnet trak ind. Det så ud som om den, der kørte uden om ham, gav ham fingeren eller en arm - i hvertfald en bevægelse, som om vidnet havde været for langsom. Efter at bilen havde passeret ham, orienterede han sig og trak ud for igen at overhale flere biler. Vidnet blinkede 2-4 gange for at markere over for ham, der havde overhalet ham, at det var en lidt voldsom kørsel fra den andens side. Han var måske 15-20 meter bag den forankørende bil. Bilen foran ham begyndte nu at bremse. Han så bilens bremselys. Da de var nede på omkring 80 km/t blev vidnet nervøs, fordi den anden fortsatte med at bremse. Vidnet måtte selv bremse noget. Det var ikke en katastrofeopbremsning, men en rimelig kraftig opbremsning. Da vidnet kørte omkring 40-50 km/t, tændte han sit katastrofeblink. Han havde flere gange orienteret sig for at komme ind i indebanen, men kunne ikke komme derind på grund af lastbiler. Den forankørende bil og vidnet bremsede fortsat, og de holdt til sidst helt stille. Han holdt i ca. en bils afstand til den forankørende, det vil sige 5-6 meter. Han kan ikke sige over, over hvor lang en strækning de bremsede ned. Han var bange for situationen og for, hvad der kunne ske, og han tog sin telefon frem og trykkede 112. I det samme gik døren i førersiden i bilen foran halvt op, og han så armen, der holdt døren. Døren blev lukket igen. Vidnet er i tvivl om, hvorvidt han nåede at kalde op til 112, inden deres bil blev ramt bagfra. Det var en kraftig påkørsel. Han er sikker på, at bilen foran ikke havde aktiveret sit havariblink. Da deres bil blev ramt, så han ligesom et hvidt glimt fra venstre side.

Han så **F1** sidde helt stille i sædet ved siden af. Hun hang lidt til den ene side. Han prøvede at få kontakt til hende. Han fik sin egen sele af og prøvede at løsne hendes. Han kom ud af bilen og om til **F1's** side og fik hende ud og lagt på asfalten. Han fik hjælp af andre. **F1** havde sin sik-

kerhedssele helt almindeligt på. Han løsnede selen, der gled af. Han skulle ikke først flytte hendes arm.

På forsvarerens spørgsmål har vidnet forklaret, at han blinkede af bilen foran for at signalere, at den anden havde kørt for tæt på, og at det havde været for farligt. Der havde været lastbiler i inderbanen hele tiden, og han havde derfor ikke mulighed for at køre derind.

Vidnet har yderligere forklaret, at han selv ved uheldet kom til skade med sin ryg. Han er undersøgt af egen læge og på hospital. Skaden er endnu ikke afklaret."

V2 har under hovedforhandlingen forklaret følgende:

"Vidnet har forklaret, at hun er tiltaltes kæreste. De havde været på Odense Universitetshospital til kontrol og var på vej hjem. Hun måtte ikke selv køre. Hun skulle transporteres stille og roligt og måtte ikke få stød. Op til uheldet kørte de i overhalingsbanen, hvor der var god plads. Hun mener ikke, at tiltalte havde givet det lange lys til andre. Hendes sæde var helt tilbagelænet, så hun nærmest lå ned, men hun kunne følge med i trafikken. Allerede inden de overhalede Toyotaen, blinkede tiltalte af den to gange. Der var ikke sindssyg megen trafik på det tidspunkt. De kørte lidt stærkere end Toyotaen. Hun husker ikke, at der var nogen lastbil i inderbanen. Måske har der ligget en bil i inderbanen, men hun var ikke særlig opmærksom på det. Toyotaen kunne sagtens trække ind. De var måske 100-150 meter bag Toyotaen, da tiltalte blinkede med det lange lys. Hun så, at føreren af Toyotaen gav dem fingeren. Toyotaen trak ind til siden. Den var ikke synderligt længe om det. Da de kørte forbi Toyotaen, kiggede hun på føreren af bilen. Han har måske kunnet se, at hun syntes, han var lidt barnlig. Toyotaen blinkede med det lange lys og føreren gav "fuck fingeren" og trak ud i overhalingsbanen og satte sin hastighed op, så bilen kom op at ligge bag dem. Hun havde vendt sig lidt og kunne se bagud og kunne også se i sidespejlet. Hun troede først, at der måtte være noget galt med deres bil. Tiltalte satte hastigheden ned. De kørte 1½-2 km. i overhalingsbanen. Hastigheden blev sat yderligere ned. Der blev ikke bremsset. Til sidst trillede deres bil. De blev også overhalet inden om under hele forløbet, hvor de havde sat farten ned. Hun fokuserede kun på bilen bag dem og ved ikke, hvorfor tiltalte ikke trak ind i inderbanen. Der var trafik i inderbanen. Hun og tiltalte talte sammen under kørslen om, "hvad fanden der skete", og "at det gik galt". Hun så, at deres katastrofeblink blev aktiveret. De kørte da måske 40-60 km/t.

Deres bil trillede, den holdt ikke stille, og døren i førersiden blev ikke åbnet. Efter uheldet blev hun siddende i bilen i begyndelsen. Hun var først ude af bilen, da politiet var der. Hun talte med politiet på stedet. Der var politifolk og falckfolk inde i bilen hos hendes flere gange. Hun og tiltalte blev hentet. De talte om sagen, men ikke i detaljer. Hun var meget gal bagefter, og tiltalte var ked af det. Politiet ringede til tiltalte og ville tale med ham. Tiltalte

ville finde en advokat. Han var da på arbejde og kunne ikke lige køre derfra. Hun prøvede at skaffe en advokat.

Hun er blevet afhørt af politiassistent **Person 1**. Det var en kollega til ham, der skrev forklaringen ned og ringede til hende. Hun rettede et par ting i forklaringen. Bagefter opdagede hun, at det med katastrofeblinket ikke var skrevet ind. Derfor sms'ede hun dette til politiet.

På forsvarerens spørgsmål har vidnet forklaret, at da de kørte hjem efter uheldet, vidste de ikke, at tiltalte ville blive tiltalt. Det var først om eftermiddagen dagen efter, at de blev klar over dette.

De skulle bare hjem fra hospitalet. Det skulle bare overstås. Tiltalte havde blinket to gange i forbindelse med, at han ville overhale Toyotaen. Der var ikke noget atypisk i tiltaltes blinken, og de var ikke lige oppe bag Toyotaen, da tiltalte blinkede. Hun og tiltalte havde ikke talt om signalgivningen."

Vidne 3 har under hovedforhandlingen forklaret følgende:

"Vidnet har forklaret, at han kørte på Vestmotorvejen og var på vej hjem fra arbejde. Han var ved at overhale et lastvognstog. Midtvejs kom der en stor Audi så tæt på ham, at bilens lygter forsvandt. Audien bagved blinkede med det lange lys. Vidnet kørte frem og trak ind i første vognbane. Han kørte 130 km/t, dette så han på sin GPS. Han blev sur og irriteret over den andens kørsel. Der var, som der plejer at være, pæn trafik, men ingen problemer med at komme ind i første vognbane. Audien har givet kørt hurtigere end 130 km/t. En sølvfarvet bil bagefter blæste også forbi ham. Længere fremme trak den sølvfarvede bil halvt ind i første vognbane, men trak så ud igen. Han så nu, at Audien, den store bil, der havde overhalet ham, bremsede kraftigt ned således, at bagenden af bilen løftede sig, og næsen kom ned. Han kunne ikke se bremselysene på Audien. Dem ville han heller ikke have kunnet se på grund af den sølvfarvede bil. Den sølvfarvede bil kørte nærmest ind under Audien. Et splitsekund efter, kom en Skoda og trykkede den sølvfarvede bil. Han har ikke set den sølvfarvede bils bremselygter lyse. Der var ca. 100-150 meter fra vidnet og hen til uheldsstedet.

Gjort bekendt med, at tiltalte har forklaret, at han havde sluppet speederen, og at han derved kom ned i fart, erklærede vidnet, at det ikke kan passe. Audien dykkede ligefrem.

Foreholdt sin telefoniske forklaring af 25. november 2008, (forhold 1, bilag 5) side 2, første afsnit, hvori det hedder: "*Da vidnet var forbi rækken af lastbiler i 1. vognbane trak vidnet selv ind i 1. vognbane, hvorefter part 1 accelererede kraftigt op, da part 1 kørte forbi vidnet var part 2 efter part 1 med ca. 2 billængder, lidt længere efter, vidnet kunne ikke huske præcist hvor langt, kom part 3 med lige så stor hastighed. Part 2 begyndte at trække ind mod 1. vognbane, men fortrød og trak igen ud bag part 1. Da de var ca.*

100 meter foran vidnet bremsede part 1 kraftigt op, så kraftigt, at køretøjets front dykkede kraftigt ligesom bagende af køretøjet rejste sig, og bremselyset aktiveret", erklærede vidnet, at han har forklaret sådan. Han kan idag ikke huske, at han har set bremselyset på Audi'en. Han kørte ind til siden og løb over for at hjælpe. Manden i den sølvfarvede bil var i færd med at få en passager ud af bilen. Der kom en læge til stede. Føreren af Audien stod ude og virkede temmelig arrig.

Foreholdt sin forklaring af 28. november 2008, (forhold 1, bilag 17)side 2, fra linie 4, om tæt færdsel i første vognbane, erklærede vidnet, at han har forklaret sådan, for han har gennemlæst og underskrevet sin forklaring. I dag husker han ikke, at der var tæt trafik, men der var tæt trafik i den modkørende retning. Sådan plejer det også at være.

På forsvarerens spørgsmål forklarede vidnet, at han er sikker på, at Audi'en og den sølvfarvede var oppe og røre ved hinanden, inden Skodaen påkørte den sølvfarvede bil. Han kan ikke vurdere, om de to første biler holdt helt stille, da de to rørte hinanden."

Vidne 4 har under hovedforhandlingen forklaret følgende:

"Vidnet forklarede, at han kørte på motorvejen. Han kom fra Odense og kørte i en Peugeot Boxer, en firmabil. Han havde lagt mærke til den sorte Audi allerede før Storebæltsbroen. Den kørte rigtig stærkt og skiftede vognbane flere gange. Han så Audien og bagefter en Toyota og bagefter den en Skoda. De kørte i overhalingsbanen. Audien bremsede kraftigt op og holdt helt stille. Han ved ikke hvorfor, for han kunne ikke se, at der var nogen grund til det. Toyotaen kørte ind i Audien, og Skodaen ramte derefter ind i Toyotaen. Det var ikke sådan, at Toyotaen nåede at stoppe, hvorefter Skodaen ramte ind i Toyotaen, der derefter ramte ind i Audien. Toyotaen kunne ikke nå at stoppe for Audien, og ramte derfor ind i den. Han har ikke set Toyotaen genere Audien. Toyotaen havde kørt ca. 30-35 meter bag Audien. Trafikken var normal, og man kunne godt trække ind i første vognbane. Han nåede selv at stoppe for Skodaen. Havde han bremsset med bremserne, havde han ikke kunnet nå det, men han bremsede ned med sit gear. Han stoppede ca. 75 meter før de tre andre biler. Han havde hele tiden været opmærksom på Audien på grund af dens kørsel. Døren til Audiens føreside blev ikke åbnet, inden uheldet skete.

Foreholdt sin forklaring afgivet med tolkebistand den 1. december 2008, (forhold 1, bilag 23), side 2 forneden, hvoraf fremgår, at han ikke havde bemærket, at part 1s dør i førersiden blev åbnet, men at han ikke ville afvise, at det var sket, idet der skete mange ting på en gang, erklærede vidnet, at han har forklaret sådan.

Foreholdt sin forklaring side 3, 2. afsnit, hvori det hedder: *Vidnet så, at part 3 herpå påkørte part 2 med høj hastighed. Vidnet koncentrerede sig om part*

1 og var sikker på, at han så part 1 og part 2's bremselys lyse. Forespurgt huskede vidnet ikke noget om, at han så bremselysene på Skodaen lyse. Han mente, at part 3 havde bremsset kraftigt, men kunne ikke udtale sig om hastigheden i påkørselsøjeblikket", erklærede vidnet, at han har forklaret sådan. Han har ikke set bremselyset på Audien, men kun på Toyotaen og Skodaen.

Foreholdt sin forklaring side 3, 3. afsnit, erklærede han, at det er rigtig, at han tændte katastrofeblinket. Efter uheldet kørte han tættere på og holdt ca. 5 meter fra uheldsstedet."

Vidne 5

har under hovedforhandlingen forklaret følgende:

"Vidnet forklarede, at han kørte ad Vestmotorvejen på vej til København. Han kørte i 1. vognbane med 120-130 km/t. Han blev overhalet af en større sort bil og kort efter af en lille lys bil. Længere fremme kunne han se bremselys. Han mener, at det var fra de to biler, for der var ikke andre biler, der var kørt forbi ham. Han kunne se, at bremselysene blinkede. Han bremsede selv ned i første vognbane og dyttede, for det så farligt ud. Da han kørte forbi i første vognbane med 60-70 km/t, så det for ham ud som om, de to biler holdt stille. Han mener, at han så døren i førersiden på den forreste bil - den sorte - var lidt åben, men han er ikke sikker på det. Umiddelbart efter ringede han til 112. På det tidspunkt var der ikke sket noget. Han mener, at han så en hvid varebil køre indenom i nødsporet. Han har ikke set selve uheldet. Han kører hver dag på strækningen. Der var ikke megen trafik den dag.

På forsvarerens spørgsmål forklarede vidnet, at han ikke har set blinklys fra de to biler."

Vidne 6

har under hovedforhandlingen forklaret følgende:

"Vidnet forklarede, at han kørte i sin lastbil på Vestmotorvejen med omkring 80 km/t. Det var snevej. Han så ikke selve uheldet. Han så en bil blinke for at overhale en lille Toyota, der da befandt sig på siden af vidnet for at overhale vidnet. Toyotaen kørte ind foran vidnet. Ham, der havde blinket, kørte også forbi. De to biler kørte tæt på hinanden, da de overhalede vidnet. Den sorte bil kørte ind foran den lille lyse bil i første vognbane. Der var nu flere biler mellem vidnet, og de to biler. Måske generede de to biler hinanden. De to biler kørte videre i overhalingsbanen, Han så bremselys fra begge biler, mens de to var i overhalingsbanen. Han har ikke set, om de to biler holdt helt stille, da de stødte sammen. Han har ikke bemærket en Skoda og har ikke bidt mærke i, om de to biler havde katastrofeblinket tændt.

Vidne 7

har under hovedforhandlingen forklaret følgende:

"Vidnet forklarede, at han ikke så selve uheldet, men han så de involverede inden på en tankstation 8 km. øst for Slagelse. På tankstationen var der kø i forretningen og problemer med terminalen. På vej ud registrerede han tiltalte. folk havde været vrisne inde i forretningen, og da tiltalte satte sig ind i bilen, var der en ordveksling om, at det havde taget lang tid. Da han forlod tankstationen, kørte han ca. samtidig med tiltalte. Vidnet selv kørte 110 km/t, og tiltaltes bil forsvandt hurtigt fra stedet. Han er sikker på, at tiltalte kørte med en hastighed på over 130 km/t.

Foreholdt sin telefoniske forklaring af 1. december 2008, (forhold 1, bilag 20), side 2, 2. afsnit fra fjerde linie, erklærede vidnet, at han ikke i dag husker, om manden skældte ud. Da han nåede frem til uheldsstedet, kunne han genkende en af de involverede som ham der havde været på tankstationen."

Vidne 8

har under hovedforhandlingen forklaret følgende:

"Vidnet forklarede, at han var på vej hjem fra arbejde. Han kørte ad Vestmotorvejen. En sort Audi kørte tæt op bag ham, mens vidnet var ved at overhale. Vidnet kørte da selv 140 km/t. Han trak ind i inderbanen, og Audien fortsatte med højere hastighed end vidnet uden om vidnet. Audien kørte nok 150-160 km/t. Ved Ringsted afkørslen kommer man ned i en ådal og derefter op i et sving. Han kørte i 1. vognbane, og foran så han nogen bremse op i begge vognbaner. Katastrofeblinket blev tændt, og det gjorde han derfor også selv. Længere fremme så han to biler. Han mener, de holdt stille i overhalingsbanen. Den forreste var en sort Audi, og den bageste en lysegrå bil. Dette så han, da han passerede dem. Han kørte forbi dem i 1. vognbane med ca. 50 km/t. Han kiggede derefter i bakspejlet, og så en lille hvid kassevogn undvige ud i midterrabatten. Kort efter hørte vidnet et brag. Efter braget så han en person stige ud af en af de to biler.

På forsvarerens spørgsmål forklarede vidnet, at han så stoplys fra 3-4 biler, der kørte foran ham i første vognbane. Der var plads foran vidnet til, at en bil kunne komme fra overhalingsbanen og ind. Der var i øvrigt tæt myldretidstrafik. Han mener, at det var den sorte Audi, der lige havde generet ham, der holdt længere fremme. Han har i hvertfald ikke set andre. Han har ikke lagt mærke til, om de to biler havde katastrofeblinket tændt."

Vidne 9

har under hovedforhandlingen forklaret følgende:

"Vidnet forklarede, at han kørte på Vestmotorvejen. Han så ikke uheldet, men stoppede op og kørte ind til siden. Han løb hen til den sorte Audi og åbnede i passagersiden, og spurgte om de var OK. Han fik ikke noget svar og løb derefter hen til Toyotaen. Føreren dér råbte på hjælp. Der kom to andre til og hjalp. Vidnet ringede til politiet. Der var allerede blevet ringet. Toyotaføreren blev nærmest taget ud af bilen. Han sagde to gange: "Det er hans skyld". Føreren af Toyotabilen sagde: "Hvis hun er død, slår jeg dig kraftedme ihjel". Audiføreren svarede blot: "Du kommer bare" med en opgi-

vende attitude."

Vidnet, politiassistent **Vidne 10**, har under hovedforhandlingen forklaret følgende:

"Vidnet forklarede, at han blev kaldt ud til uheldet. Han afhørte tiltalte på stedet.

Afhøringsrapporten, bilag 2, side 3, 2. afsnit blev oplæst. Vidnet forklarede, at tiltalte på stedet fortalte ham, at han blev irriteret og bremsede ned. Dette forklarede tiltalte, mens vidnet sad på bagsædet af den sorte Audi. Tiltalte selv sad på føresædet, og kæresten på passagersædet foran. Han skrev forklaringen ned i stikordsform eller i sætninger i sin lommebog, og skrev efterfølgende rapporten på grundlag af sine notater. Det var begyndende tussmørke, da han sad i bilen og talte med tiltalte. Det er rigtigt, at han i bilen gav udtryk for, at det var irriterende, at en bil ligger lige bagi og blinker af en. Han havde først talt med tiltalte og passageren i bilen. Tiltalte ville gerne have at vide, hvad der var sket, og vidnet var henne og høre om det. Han fik at vide, at der var en, der var død. Dette fortalte han, og tiltalte og kæresten blev berørt af det. Det var på dette tidspunkt, at tiltalte sagde, at en havde kørt lige bag ved ham, og vidnet sagde her, at sådan noget var irriterende."

Vidnet, bilinspektør **Vidne 11**, har under hovedforhandlingen forklaret følgende:

"Vidnet forklarede, at han har besigtiget de tre involverede køretøjer og har udfærdiget erklæringer, bilag 29-31. Vedrørende Toyotaen forklarede han, at han mener, at køretøjet har bevæget sig meget langsomt eller har holdt helt stille i sammenstødsøjeblikket. Dette kan han sige ud fra glasskårenes spredning på Toyotaen (viftespredning). Skaderne på Toyotaen foran og på Audi'en bagpå var begrænsede, derfor har hastigheden på Toyotaen og Audi'en i sammenstødsøjeblikket været den samme. Det vil sige, at de to biler har holdt helt stille. Han mener, at Skodaen, da den ramte ind i Toyotaen, måske har kørt med en hastighed af 70-80 km/t."

Vidne 12 har under hovedforhandlingen forklaret følgende:

"Vidnet forklarede, at hun var på vej hjem Hun kørte i en Skoda Octavia stationcar på Vestmotorvejen. Der var almindelig eftermiddagstrafik, det vil sige jævn trafik. Det var lyst, fint vejr og tørt. Hun kørte i overhalingsbanen. Da hun var ved afkørslen til Ringsted C, så hun forude en bil, der overhalede lidt mærkeligt. Den kørte fra overhalingsbanen og ind i første bane og derefter ud i overhalingsbanen. Hun så, at der var to biler foran hende i overhalingsbanen. Den, der havde overhalet mærkeligt, og en bil mere. De to biler kørte temmeligt langt fra hende. Begge biler kørte pænt, der var intet bremselys og intet, der indikerede, at der var noget unormalt. Ingen af dem havde tændt katastrofeblink. De to biler lå tæt efter hinanden. Hun besluttede at

blive liggende i overhalingsbanen. Hun mener, at hun kørte 120 km/t . Hun husker herefter ikke mere, andet end at hun holdt bremsen, det vil sige, at hun katastrofeopbremsede, samtidig med at hun kiggede til højre. Der var nogen i inderbanen, så hun kunne ikke køre derind. Hun kolliderede, for hun hørte glasskår. Det havde været lyst og tørt inden kollisionen, men da hun vågnede i bilen, var det mørkt, og der var sne. Hun kom til skade med sin hånd, og hendes næse blødte. Hun havde haft sikkerhedssele på.

På forsvarerens spørgsmål svarede hun, at hun ikke kan være faldet i søvn. Hun er en rutineret bilist og var hverken træt eller påvirket."

Personlige oplysninger.

Tiltalte er tidligere straffet af betydning for sagen

ved Retten i Roskildes dom af 7. marts 2001 med en bøde på 3.250 kr. og en betinget førerretfrakendelse i 3 år fra den 7. marts 2001 for overtrædelse af færdselslovens § 42, stk. 1, nr. 1 og § 80, stk. 1.

ved indenretlig vedtagelse af bøde på 3.000 kr. og førerretsfrakendelse den 18. november 2005 ved retten i Roskilde for overtrædelse af færdselslovens § 42, stk. 1, nr. 1, jf. § 119a.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 25. november 2008.

Retten's begrundelse og afgørelse.

Forhold 1 og 2:

Efter tiltaltes forklaring, der stemmer med flere vidneforklaringer om den hastighed, hvormed han førte sin bil, har tiltalte på Vestmotorvejen kørt i overhalingsbanen hele tiden og med en fart af 130-140 km/t. Flere vidner har forklaret, at tiltalte har kørt tæt op bag dem - og i nogle tilfælde signaleret ved blinken - for at overhale. Et vidne har endvidere forklaret, at han havde bemærket den sorte Audi fra før Storebæltsbroen, fordi den kørte rigtig stærkt og flere gange skiftede vognbane.

Tiltalte har forklaret, og at han for at komme forbi Toyotaen (part 2), der ligeledes kørte i overhalingsbanen, blinkede to gange ad den. Heroverfor står part 2's forklaring om, at tiltalte, der var kørt helt tæt op bag ham, vedvarende blinkede ad ham samt i forbindelse med overhalingen gestikulerede til ham som for at vise, at vidnet havde været for langsom. Tiltalte har benægtet at have givet part 2 "fingeren".

Part 2 trak efter at være blevet overhalet af tiltalte ud i 2. vognbane bag tiltalte. Part 2 har forklaret, at han signalerede til tiltalte ved at blinke med lyset for at markere, at tiltalte havde kørt lidt voldsomt. Der er mellem tiltalte

og part 2 modstridende forklaringer om, hvor mange gange part 2 blinkede. De har samstemmende forklaret, at afstanden mellem de to biler var kort.

Tiltalte har forklaret, at han ikke bremsede ned, men alene - og fordi han ikke kunne overskue det og var bange for, at der skete noget med kæresten, og ikke fordi han var irriteret - slap speederen over en strækning på ca. en kilometer, og at han, da farten var omkring 50-60 km/t aktiverede havariblinket, fordi han var bange for, at der kunne ske et uheld. Farten kom ned på 15-20 km/t, og han kørte i 2. gear, da deres bil blev ramt. Tiltaltes forklaring herom støttes til dels af kærestens forklaring. Heroverfor står flere vidneforklaringer. Dels er det af den politimand, der umiddelbart efter uheldet talte med tiltalte, forklaret, at tiltalte gav udtryk for, at han var blevet irriteret og havde bremsed ned. Dels er det af andre vidner forklaret, at tiltalte, mens afstanden mellem tiltalte og part 2 var ganske kort, bremsede kraftigt ned. Et vidne har forklaret, at opbremsningen var så kraftig, at bilens bagende løftede sig, og fronten dykkede. Flere vidner har set, at bremselyset på tiltaltes bil lyste.

Efter de afgivne vidneforklaringer anser retten det for bevist, at tiltalte kørende i overhalingsbanen og med part 2 lige bag ved bremsede kraftigt ned. Retten forkaster således tiltaltes forklaring om, at han over en lang strækning alene havde sluppet speederen. Der er modstridende forklaringer om, hvorvidt tiltalte aktiverede sit havariblink. Det kan ikke afvises, at tiltalte gjorde dette.

Efter oplysningerne om trafikintensiteten på uheldstidspunktet - eftermiddag og hjemkørselstrafik - anser retten parts 2's forklaring om, at han ikke havde mulighed for at komme ind i første vognbane, for sandsynlig.

Det fremgår af bilinspektørens erklæringer og forklaring i retten om bilerne, der var impliceret i uheldet, at tiltaltes bil og part 2's bil i uheldsøjeblikket har haft samme hastighed, og at det er overvejende sandsynligt, at de holdt stille, og at afstanden mellem dem har været lille - mindre end 10-15 meter.

Efter det ovenfor anførte er det bevist, at tiltalte, der angiveligt var blevet irriteret over part 2's kørsel, har kørt som beskrevet i tiltalen, dog er det ikke bevist, at tiltalte gestikulerede til part 2. Det er uden betydning for afgørelsen, om tiltalte under nedbremsningen aktiverede havariblinket.

Tiltalte har ved sin kørsel tilsidesat ethvert hensyn til sine medtrafikanter og har optrådt særdeles hensynsløst ved uden grund at bremse helt ned på motorvejens overhalingsbane, hvorved der skete så alvorlig personskaade, at en passager i part 2's bil afgik ved døden som følge af sine kvæstelser.

Straffen fastsættes efter færdselslovens § 3, stk. 1, og § 41, stk. 3, jf. § 118, stk. 1, og efter straffelovens § 252, stk. 1 og § 241 til fængsel i 1 år 6 måneder.

En dommer har stemt for en straf på 2 års fængsel. Der gives dom efter stemmeflertallet.

Straffen er fastsat ud fra den strafskærpelse, der skete ved lov nr. 559 af 24. juni 2005, hvorefter det anses som en særlig skærpende omstændighed, at der er tale om særlig hensynsløs kørsel. Endvidere har retten tillagt det betydning, at tiltalte i 2001 og 2005 er idømt betinget førerretsfrakendelse for hastighedsovertrædelser.

Under hensyn til tiltaltes hensynsløse kørsel, hvorved han har voldt skade på andre og fare herfor, finder retten, at tiltalte skal frakendes førerretten.

Tiltalte frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, i 5 år, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 5, jf. § 128.

Frakendelsestiden regnes fra endelig dom.

Den nedlagte erstatningspåstand udskydes efter retsformandens bestemmelse til et senere retsmøde og afgørelse, idet det eller de berørte forsikrings-selskaber ikke har været indkaldt til hovedforhandlingen.

Thi kendes for ret:

Tiltalte skal straffes med fængsel i 1 år 6 måneder.

Tiltalte frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, i 5 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Dommer